

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph. D., a soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

navrhovatel: J. T.
zastoupený advokátem Mgr. Janem Bičíštěm
sídlem Václavské náměstí 2132/47, 110 00 Praha 1

proti
odpůrci: Městský úřad Žamberk
sídlem Nádražní 833, 564 01 Žamberk

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy o stanovení přechodné úpravy provozu ze dne 19. 4. 2024, č. j. MUZBK-17708/2024

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Žamberk, odbor správní a dopravy (dále jen „odpůrce“) stanovil na základě žádosti, kterou podal Podorlický autoklub z.s., IČO 14382890, dne 21.03.2024, opatřením obecné povahy (dále též „OOP“; veřejná vyhláška ze dne 19. 4. 2024, č. j. MUZBK-

17708/2024) přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích ve dnech 26. 4. 2024 a 27. 4. 2024 z důvodu *konání sportovní akce „I. Rallye Králíky,“* a to podle § 77 odst. 1 písm. c), odst. 5, § 124 odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), podle vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a podle § 173 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a to po předchozím písemném vyjádření a projednání s Krajským ředitelstvím policie Pardubického kraje, Územním odborem Ústí nad Orlicí, Dopravním inspektorátem v Ústí nad Orlicí, vydaným pod č. j. KRPE-12824-2/ČJ-2024-171106 ze dne 19.02.2024.

2. Navrhovatel, který uplatnil námitky proti návrhu na vydání OOP dne 21. 3. 2024 (vypořádání na čl. 6 OOP), uplatnil u nadepsaného krajského soudu proti uvedenému OOP včasný návrh na jeho zrušení (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).

Návrh a vyjádření odpůrce (dle členění podaného návrhu na zrušení OOP)

I.

3. Navrhovatel namítá, že Rada města Králíky vyjádřila souhlas s konáním automobilové soutěže Rallye Králíky, čímž si měla přisvojit pravomoc silničního úřadu, ačkoli jí nepřísluší akci povolit a dále, že o akci bylo na stránkách obcí Králíky a Červená Voda informováno dříve, než byla akce oficiálně povolena a dále poukazoval na to, že nad akcí převzal zástitu hejtman Pardubického kraje, což mohlo vyvolat pochybnosti o nestrannosti v procesu rozhodování. Navrhovatel rovněž tvrdil, že uvedené opatření obecné povahy nemohlo nabýt účinnosti, neboť nebylo řádně vyvěšeno na úřední desce po dobu pěti dní před konáním akce podle § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu.
4. K tomu odpůrce uvedl, že přechodná úprava provozu byla v souladu s právními předpisy stanovena odpůrcem (z důvodu namítané podjatosti se jednalo o Městský úřad Žamberk), přičemž se jednalo o výkon přenesené působnosti, do něhož Rada města Králíky není oprávněna zasahovat. Ohledně webových stránek obcí Králíky a Červená Voda, na kterých mělo být o předmětné akci informováno dříve, než byla akce povolena, uvádí, že tato skutečnost nijak nesouvisí s vydaným OOP, stejně jako okolnost zástity hejtmana nad samotnou akcí, a tudíž odmítá případné ovlivnění rozhodující úřednice, k čemuž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) č. j. 2 As 21/2004–67 ze dne 16. 12. 2004. Pokud jde o vyvěšení OOP na úřední desce, odpůrce upřesnil, že to bylo vyvěšeno dne 22. 4. 2024 (pondělí) s ohledem na časovou tíseň z důvodu vypořádání podaných námitek. Dle odpůrce bylo tedy OOP vyvěšeno dne 22. 4. 2024, nikoliv až dne 23. 4. 2024, jak tvrdil navrhovatel, který vycházel z internetového přístupu na úřední desku odpůrce.

II.

5. Navrhovatel se v návrhu zabýval nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 21/16 ze dne 27. 6. 2017, jímž byl zamítnut návrh na zrušení § 24 odst. 1, 2, 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), přičemž tvrdí, že šlo o *v principu stejnou situaci* a zdůraznil, že k uzavření komunikace může dojít jen tehdy, *pokud zájem žadatele na uzavření komunikace převáží nad jinými v úvahu připadajícími zájmy*.
6. K tomu odpůrce uvedl, že OOP bylo vydáno podle zákona o silničním provozu, přičemž uvedený krajský soud již v rozsudku č. j. 52 A 35/2023-164 ve věci navrhovatele poměrně jasně vymezil smysl a vztah právní úpravy § 24 zákona o pozemních komunikacích a § 77

odst. 5 zákona o silničním provozu, přičemž zdůraznil, že je nutné rozlišovat rozhodnutí o uzavírce a OOP o stanovení místní či přechodné úpravy provozu. Rozhodnutí o povolení uzavírky bylo vydáno dne 22. 4. 2024, dne 29. 4. 2024 návrhovátelem podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, tedy samotná uzavírka je řešena v rámci jiného institutu.

III.

7. Navrhovatel k důvodům podání návrhu zejména uvedl, že odpůrce porušil zákon, když nezveřejnil návrh OOP před jeho vydáním.
8. K tomu odpůrce poukázal na rozsudek nadepsaného soudu č. j. 52 A 35/2023-164 (bod 23), kde soud vyslovil, že *jde zároveň o stanovení přechodné úpravy provozu, pročez se uplatnil § 77 odst. 5 věta poslední zákona o silničním provozu, podle něhož příslušný správní úřad návrh opatření obecné povahy nedoručuje a nevyzývá dotčené osoby k podávání připomínek nebo námitek*. Dle odpůrce byly přitom podané námitky navrhovatele v OOP jasně a srozumitelně vypořádány.

IV.

9. Navrhovatel namítal, že jedné skupině osob bylo odebráno Ústavou chráněné právo na svobodu pohybu proto, aby se jiná skupina osob, politicky zaštitěná hejtmanem Pardubického kraje a některými zastupiteli města Králíky, mohla bavit velmi nebezpečnou aktivitou. Dále namítal absenci objízdné trasy, přičemž objízďka musí trvat nejkratší možnou dobu, musí existovat objízďka požadovaných parametrů a musí být umožněn přístup k sousedním nemovitostem, jak stanoví zákon.
10. Odpůrce zdůraznil, že pokud lze vůbec hovořit o „omezení“ svobody pohybu, pak šlo o „omezení“ pouze přechodné, kdy není pravdou, že by byl pohyb po předmětné komunikaci zcela vyloučen, pouze bylo nutné dodržet vyšší míru opatrnosti. Dle žalovaného dočasné omezení pohybu na komunikaci právně zcela přiměřenou regulací, k čemuž odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 6 A 33/2024-54, v němž bylo uvedeno, že daná úprava OOP nestěžuje neúměrně dopravní podmínky v daném místě, byť po krátký časový úsek jedny účastníky silničního provozu vylučuje z užívání dané pozemní komunikace. Odpůrce zdůraznil, že se jednalo o dva dny v roce.

V.

11. Navrhovatel namítal nezákonné „zrušení“ pravidel silničního provozu výrokem OOP.
12. Odpůrce k tomu odkázal na rozsudek nadepsaného krajského soudu č. j. 52 A 35/2023-164 (bod 30): *„Pokud je v napadeném opatření obecné povahy uvedeno, že v daném úseku po stanovenou dobu neplatí pravidla silničního provozu, lze mít tuto úpravu za logickou. Soud by neměl za účelné ani smysluplné, pokud by měl odpůrce v napadeném opatření přesně vypsát konkrétní jednotlivá pravidla, která v dané úseku po danou dobu neplatí.“* Dle odpůrce je tak uvedený výrok zcela legitimní.

VI.

13. Navrhovatel učinil návrh na zrušení zákona pro rozpor s ústavním pořádkem. Konkrétně tvrdí, že omezení práva na předkládání připomínek odstraněním povinnosti zveřejnit návrh na vydání OOP podle ustanovení § 77 odst. 5 je v rozporu s ústavním principem rovnosti, svobody pohybu a ochrany majetku. Navrhovatel proto navrhl, aby soud předložil věc Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy.
14. K tomu odpůrce uvedl, že krajský soud již v předchozím rozsudku ve věci navrhovatele č. j. 52 A 35/2023-164 (bod 32-35) objasnil, že k podání návrhu Ústavnímu soudu neshledává důvod.

VII.

15. Navrhovatel namítal, že odpůrce zasáhl do práv osob stojících mimo komunikaci (vymezení nevhodných prostor a případné vykázaní osob), opět uvedl, že byla zneplatněna pravidla silničního provozu a namítal, že do uzavírky mohou vjíždět pouze vozidla účastníků závodu a pořadatele, případně vozidla, která budou v době přerušení závodu vpuštěna pořadatel. Dle navrhovatele jde v těchto případech o nepřípustné zmocnění soukromé osoby k zasahování do práv třetích osob. Rovněž namítal, že v odůvodnění chybí test proporcionality.
16. Odpůrce tyto námitky nepovažoval za důvodné, má za to, že OOP bylo vydáno v souladu se zákonem. Proporcionalita opatření dle něj je zjevná z odůvodnění OOP, není třeba tento závěr uvádět explicitně.
17. Odpůrce proto navrhl, aby soud zamítl návrh na zrušení OOP.

Posouzení věci soudem

18. Právní úprava soudního přezkumu opatření obecné povahy je upravena v dílu 7. (§ 101a- § 101d) s. ř. s.

Podle § 101a s. ř. s.: *(1) Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.*

Podle § 101b s. ř. s.: *(1) Návrh lze podat do 1 roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout, a to ani ve vazbě na navazující správní rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon nabrazující rozhodnutí.*

Podle § 101d s. ř. s.: *(1) Při rozhodování je soud vázán rozsahem a důvody návrhu. K vadám řízení o vydání opatření obecné povahy, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na zákonnost, popřípadě správnost napadeného opatření obecné povahy, se nepřiblíží. (2) Dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší v nezbytně nutném rozsahu, a to dnem právní moci rozsudku, nebo k pozdějšímu dni, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne.*
19. Soud na základě podaných námitek navrhovatele přezkoumal zákonnost napadeného OOP a dospěl k závěru, že návrh na jeho zrušení není důvodný.
20. Z výše citované právní úpravy je zřejmé, že soud je při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu. K tomu lze doplnit, že mechanismus soudního přezkumu opatření obecné povahy byl podstatně ovlivněn změnou právní úpravy, která byla provedena zákonem č. 303/2011 Sb. Do 31. 12. 2011 byl v rámci přezkumu OOP plně použitelný tzv. pětikrokový algoritmus ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98, přičemž správní soud nebyl vázán důvody návrhu a přezkoumával opatření obecné povahy částečně z úřední povinnosti. Podle § 101d odst. 1 s. ř. s., ve znění účinném od 1. 1. 2012, je však již při rozhodování soud vázán rozsahem a důvody návrhu a není třeba vycházet z výše uvedeného pětistupňového algoritmu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2020, č. j. 1 As 177/2019 – 23, bod 22. „Meritorní soudní přezkum opatření obecné povahy vycházel z pětistupňového algoritmu, vyjádřeného již v rozsudku ze dne 27. 9.

2005, č. j. 1 Ao 1/2005–98, č. 740/2006 Sb. NSS. Tento algoritmus spočívá v pěti krocích, a to za prvé, v přezkumu pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, v přezkumu otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, v přezkumu otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté v přezkumu obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium); za páté v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (kritérium přiměřenosti právní regulace). Soud při přezkumu postupuje od prvního kroku k dalšímu s tím, že pokud u některého z kroků algoritmu shledá důvod pro zrušení napadeného opatření obecné povahy, aplikací dalších kroků se již nezabývá. V současné době se však použije již přímo zákona (§ 101a a násl. s. ř. s.) a není třeba vycházet z výše uvedeného pětistupňového algoritmu. Přezkum je ovládán dispoziční zásadou (ke změnám blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 174/2015 – 72)“.)

21. K uplatněnému návrhu (který byl koncipován na 19 stranách a soud tak nutně musel zkoncentrovat uplatněné námitky) uvádí soud následující argumentaci.
22. Předně soud považuje za vhodné (byť tak učinil již ve věci navrhovatele v rozsudku ze dne 25. 9. 2023, č. j. 52 A 35/2023-164) předestřít rozdíl mezi právní úpravou uzavírky nebo objížděky podle § 24 zákona o pozemních komunikacích a OOP, jímž se stanovuje místní či přechodná úpravu provozu na pozemní komunikaci dle § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu.
23. Smyslem právní úpravy zakotvené v § 24 zákona o pozemních komunikacích je upravit možnost obecného užívání pozemních komunikací a reagovat na situace, kdy vznikne taková potřeba. Ta může vzniknout jak v důsledku velkého rozsahu zvláštního užívání (např. stavebními pracemi na přilehlé nemovitosti, jejichž provádění vyžaduje zábor pozemní komunikace vyvolávající zúžení či neprůjezdnost jízdního pruhu), tak i v důsledku jiných činností nebo událostí (údržba pozemní komunikace, obnova vodorovného dopravního značení, havárie, sesuv půdy atd.). Rozhodnutí o uzavírce (objížděce) podle § 24 zákona o pozemních komunikacích je správním rozhodnutím, tedy správním aktem, který se týká konkrétní věci a individuálně určených adresátů. Řízení o povolení uzavírky je správním řízením, které má své účastníky, a to osoby, které jsou uvedené v § 24 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (ze dne 30. 3. 2016, č. j. 10 As 264/2015–46, body 22, 23 a právní větu k tomuto rozsudku].
24. Opatřením obecné povahy o stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu dle § 77 odst. 5 zákona o silničním provozu lze stanovit místní či přechodnou úpravu provozu jen tehdy, pokud jde o světelné signály, příkazové a zákazové dopravní značky, dopravní značky upravující přednost a dodatkové tabulky k nim nebo jiné dopravní značky ukládající účastníkovi silničního provozu povinnosti odchylné od obecné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Opatření obecné povahy se týká konkrétní věci, oproti správnímu rozhodnutí se však týká blíže nevymezené množiny adresátů. Vydání opatření obecné povahy nepředchází správní řízení, postup směřující k jeho vydání proto nemá účastníky řízení. Obecná ustanovení o opatření obecné povahy namísto toho zakládají určité formy participace osob, kterých se může opatření týkat, blíží se některým procesním právům účastníků správního řízení, při vzniku opatření; tato participace spočívá především v oprávnění takových osob podat proti navrhovanému opatření připomínky či námitky (srov.

KOPECKÝ, Martin. In: KOPECKÝ, Martin a kol. Správní řád. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2022, s. 839–845).

25. Z uvedeného pojetí opatření obecné povahy o stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu podle zákona o silničním provozu vyplývají určité odlišnosti pro proces přijetí OOP, a to rovněž ve vztahu k osobám, jichž se dotýká [(viz právní věta vytvořená z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2018, č. j. 3 A 178/2017 – 48: *Ustanovení § 77 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (místní a přechodná úprava provozu na pozemních komunikacích), představuje zvláštní právní úpravu (lex specialis) k vydávání opatření obecné povahy podle ustanovení správního řádu.*]. Zejména není stanovena povinnost správního orgánu zveřejňovat návrh na vydání OOP, jak je výslovně uvedeno v § 77 odst. 5, věta třetí zákona o silničním provozu: *Jde-li o stanovení přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích, nedoručuje příslušný správní úřad návrh opatření obecné povahy a nevyzývá dotčené osoby k podávání připomínek nebo námitek.* Tedy, jestliže navrhovatel namítal vady postupu právě z důvodu, že odpůrce nezveřejnil návrh na vydání OOP, pak taková námitka není důvodná, neboť postup odpůrce měl jasnou oporu v zákoně.
26. Naproti tomu, jsou-li podány námitky ze strany dotčené osoby, je povinností správního orgánu tyto vypořádat v odůvodnění OOP.
27. Z uvedené specifičnosti OOP dle § 77 zákona o silničním provozu vyplývá i právní názor nadepsaného krajského soudu (opět vyjádřený již v rozsudku ze dne 25. 9. 2023, č. j. 52 A 35/2023-164) ve vztahu k návrhu navrhovatele na předložení věci k posouzení ústavnosti Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy. Krajský soud tedy opakuje, že dle jeho názoru není k takovému postupu důvod. Právní úprava obsažená § 77 odst. 5 větě druhé zákona o silničním provozu, ukládající povinnost zveřejnit opatření nebo jeho návrh na úředních deskách obcí, jen pokud se stanovení místní nebo přechodné úpravy provozu na pozemních komunikacích vztahuje k provozu v zastavěném území dotčené obce nebo může – li stanovením úpravy provozu na pozemních komunikacích dojít ke zvýšení hustoty provozu v zastavěném území dotčené obce, je logická a smysluplná, neboť v takovém případě by došlo k výraznějšímu ovlivnění běžného života většího množství osob. V jiných případech by nebylo účelné návrh nebo vydané opatření zveřejňovat (srov. též důvodovou zprávu k zákonu č. 268/2015 Sb., k § 77 a § 77a).
28. Pokud šlo o proces přijetí OOP, navrhovatel pod bodem I. namítal odsouhlasení akce Radou města Králíky, ač jí takové oprávnění nepříslušelo, dále namítal oznámení konání akce na webových stránkách obcí Králíky a Červená Voda, ač nebyla akce schválena, jakož i zpochybnil nestrannost v rozhodovacím procesu v důsledku záštity hejtmanem Pardubického kraje. K těmto námitkám soud uvádí ve shodě s odpůrcem, že je nepovažuje za způsobilé zvrátit zákonnost procesu vydání předmětného OOP. Předně tomu tak je proto, že schválení konání akce radou obce, tím spíše, když rozhodoval o přijetí OOP Městský úřad Žamberk (nikoliv Městský úřad Králíky), nemohlo mít na vydání OOP žádný vliv, jednalo se o úkon učiněný zcela mimo proces rozhodování o přijetí OOP. Ještě zřetelněji tomu je u zveřejnění konání akce na webových stránkách dotčených obcí, které mohlo být vnímáno jako předčasné, ale nebylo ve vztahu k procesu vydání OOP pro nikoho zavazující. K ničím nepodloženému tvrzení o narušení nestrannosti procesu rozhodování z důvodu záštity hejtmana Pardubického kraje nad akcí, lze zdůraznit, že tato skutková okolnost nezakládá sama o sobě důvodné pochybnosti o nestranném procesu vydání OOP. Lze přitom odkázat na ustálenou judikaturu správních soudů, podle které: „*Rozhoduje-li*

obecní úřad v přenesené působnosti o právu či povinnosti obce, nelze bez dalšího usoudit na vyloučení jeho pracovníků pro pochybnosti o jejich nepodjatosti ve smyslu ustanovení § 9 odst. 1 správního řádu.“ (viz např. rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2004, č. j. 2 As 21/2004-67; usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010-119; usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2012, čj. 1 As 19/2010-106).

29. Krajský soud se dále zabýval námitkou nedodržení povinnosti vyvěsit OOP po dobu pěti dnů na úřední desce s tím, že pátým dnem po vyvěšení nabývá OOP účinnosti (§ 77 odst. 5 zákona o silničním provozu). Předně je třeba uvést, že zákon vyvěšením podmiňuje účinnost, nikoliv platnost OOP. Navrhovatel tvrdil, že vyvěšeno na úřední desce Města Králíky bylo až dne 23. 4. 2024, když kontroloval úřední desku dálkovým přístupem. Dle odpůrce došlo k vyvěšení na úřední desce Městského úřadu Žamberk dne 22. 4. 2024, jak je prokázáno ze správního spisu. Jestliže tedy bylo OOP vyvěšeno na úřední desce odpůrce dne 22. 4. 2024, pak bylo vyvěšeno 26. 4. 2024 pátým dnem a ve vztahu k datu 27. 4. 2024 dokonce šestým dnem, tedy pět dní po vyvěšení i pro případ, že by se den vyvěšení neměl počítat, tedy OOP bylo rozhodně účinné přinejmenším dne 27. 4. 2024, kdy měly být prováděny rychlostní zkoušky. Ovšem vzhledem k speciální právní úpravě OOP v § 77 zákona o silničním provozu nelze takový výklad jednoznačně dovozovat, tím spíše, že literatura připouští, že správní orgán může sám stanovit dřívější den účinnosti, a to dokonce i den zveřejnění („*V případě přechodné úpravy nabývá opatření účinnosti již pátým dnem po jeho zveřejnění, pokud v důsledku brozící vážné újmy nebude jeho účinnost stanovena dřívějším datem, nejdříve však dnem zveřejnění*“: ASPI komentář JUDr. Pavel Bušta, JUDr. Jan Kněžínek Ph.D.). Krajský soud proto dospěl k závěru, že podpůrně je třeba vycházet z toho, že jako den účinnosti lze ve vztahu k části OOP, která měla být provedena již dne 26. 4. 2024 považovat právě den 26. 4. 2024. Ze všech těchto důvodů byla námitka navrhovatele vyhodnocena jako nezpůsobilá k zvrácení zákonnosti postupu vydání předmětného OOP.
30. K námitce uzavření komunikace v rozporu s nálezem Ústavního soudu, jak uvádí navrhovatel v bodě II. návrhu, soud uvádí, že jak již vyloženo shora, OOP bylo vydáno podle zákona o silničním provozu, když je nutné rozlišovat rozhodnutí o uzavírce a OOP o stanovení místní či přechodné úpravy provozu. Jak přiléhavě uvedl odpůrce, rozhodnutí o povolení uzavírky bylo vydáno dne 22. 4. 2024 a jedná se tedy o jiný typ řízení s účastníky řízení podle správního řádu, přičemž sám navrhovatel podal odvolání. Tedy ani tato námitka nemůže být důvodná.
31. Pokud navrhovatel pod bodem III. tvrdil, že odpůrce porušil zákon, když nezveřejnil návrh opatření před jeho vydáním, pak soud opakuje, že zákon odpůrci takovou povinnost neukládá, přičemž právní úprava dle krajského soudu není v rozporu s ústavním pořádkem, jak se již soud vyjádřil shora. Nadto je z odůvodnění OOP zjevné, že námitky navrhovatele byly vypořádány a navrhovatel nespороval, že by veškeré obce, na jejichž území se akce konala, vyjádřily s akcí souhlas a že bylo v souladu se zákonem o silničním provozu doloženo předchozí písemné vyjádření policie.
32. Navrhovatel pod bodem IV. namítal, že jedné skupině osob bylo odebráno Ústavou chráněné právo na svobodu pohybu proto, aby se jiná skupina osob, politicky zaštitěná hejtmanem Pardubického kraje a některými zastupiteli města Králíky, mohla bavit velmi nebezpečnou aktivitou, dále namítal absenci objízdné trasy požadovaných parametrů, přístup k sousedním nemovitostem a časové omezení objížďky. K tomu krajský soud uvádí, že každá skupina obyvatel má rovné právo pořádat akce, které podléhají povolovacímu

procesu. Viděno z opačného úhlu pohledu, není důvodem nepovolení ta skutečnost, že je akce pod záštitou hejtmana Pardubického kraje, což navrhovatel opakovaně akcentuje. Pokud jde o bezpečnost aktivity, tu potvrdilo vyjádření příslušného orgánu Police ČR. Pokud jde o přístup k sousedním nemovitostem, pak dle podmínek OOP lze při přerušení závodu pořadateli vjíždět povolenými vozidly, tedy ani v tomto ohledu se nejedná o nepřiměřené omezení práva svobodného pohybu. Objízdná trasa byla v OOP v nutném rozsahu úplného uzavření stanovena (pod bodem I, II, IV – vyznačení *objízdné trasy modře vyobrazená trasa*, pod bodem III – *bez vyznačení objízdné trasy*), soudu není jasné, z čeho navrhovatel dovozuje nedostatečnost takového řešení, k němuž bylo podáno předchozí souhlasné vyjádření Policie ČR. Pokud jde o zvážení nejkratší možné doby trvání přechodné úpravy provozu, pak stanovení úpravy pro dva dny 26. 4.- 27. 4. 2024 je vzhledem ke skutkovým okolnostem (26. 4. 2024 - příprava, 27. 4. 2024 - rychlostní zkoušky) minimálním zásahem do silničního provozu a do práv osob vlastnicích a užívajících přilehlé nemovitosti, tedy takové časové omezení je zjevně proporcionální účelu stanovené přechodné úpravy, přičemž jiné alternativní řešení zákon o silničním provozu nenabízí. Za této situace skutečně není namístě trvat důsledně na explicitním vyjádření toho, že test proporcionality byl proveden, když je zjevné, že byl použit právní institut k účelu určený (OOP) a dále, že na kratší dobu nelze již bez ohrožení bezpečnosti silničního provozu přechodnou úpravu stanovit.

33. Pod bodem V. navrhovatel namítal nezákonné „zrušení“ pravidel silničního provozu. Pokud je pod bodem B písm. h) OOP uvedeno, že v uzavřených úsecích (rychlostních zkoušek) neplatí pravidla silničního provozu, lze mít tuto úpravu za logickou. Přechodná úprava nahrazuje obecnou úpravu pravidel silničního provozu obsaženou v zákoně o silničním provozu.
34. Pod bodem VI. učinil navrhovatel návrh na předložení věci Ústavnímu soud podle čl. 95 odst. 2, k čemuž se soud jako k nedůvodnému již vyjádřil shora.
35. Pokud navrhovatel pod bodem VII. namítal, že odpůrce zasáhl do práv osob stojících mimo komunikaci (vymezení nevhodných prostor a případné vykazání osob), že do uzavírky mohou vjíždět pouze vozidla účastníků závodu a pořadatele, případně vozidla, která budou v době přerušení závodu vpuštěna pořadateli, přičemž dle navrhovatele jde v těchto případech o nepřípustné zmocnění soukromé osoby k zasahování do práv třetích osob, pak je třeba uvést, že navrhovateli nepřísluší *actio popularis*, není v postavení veřejného žalobce (obecného ochránce zákonitosti), nýbrž přísluší mu pouze námitky, které brojí proti zkrácení na jeho právech vydáním OOP. Uvedené námitky obecného charakteru proto navrhovateli nepřísluší. K tomu lze odkázat např. na rozsudek NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116: „*Návrh sám zákonodárce nekoncipoval jako actio popularis, ale jako nástroj k ochraně subjektivního práva. To, že návrhová (procesní) legitimace je podmíněna tvrzením o zkrácení na právech, jen předznamenává, že předpokladem úspěchu v řízení samotném (věcnou legitimací) je požadavek, aby v řízení bylo prokázáno, že k takovému ukrácení na právech skutečně došlo.*“ K otázce proporcionality se soud již vyjádřil shora.

Závěr a náklady řízení

36. S ohledem na vše shora uvedené krajský soud uzavřel, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebyl důvodný, a proto tento návrh podle §101d odst. 2 s. ř. s. zamítl.

37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle zásady úspěchu ve věci podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když navrhovatel nebyl ve věci úspěšný a odpůrci nevznikly takové náklady, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 15. listopadu 2024

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v. r.
předsedkyně senátu